

убиецъ, той непременно трѣбало да стане жертва на насилие-то. Най-възвишени-тѣ личности на туй време били напръскани съ калъ и съ кръвъ, защото-то неможало другоаче да се работи за общо-то нѣшто. Италия, наводнена съ варвари отъ сѣкакви племена, най-много страдала. Нея плячкали и раздърпвали по сички страни по-дребни-тѣ тирани. Таквизи сжци разбойници, нарѣчени патриции, правили сѣкакви чудеса верѣдъ Римъ. Въ тѣхни-тѣ лични кавги и междуособни боеве намѣсвали се духовенство-то и простия народъ, който проливалъ кървави рѣки по улици-тѣ на Римъ. Сички тѣзи хора — аристократи (голѣмци), духовенство и простъ народъ — участвували при избирането на папи-тѣ; споредъ туй може сѣки да разбере какви чудни работи се случвали три туй избиране и какви карикатурни личности сж се въздигали на папския престолъ. История-та на папство-то отъ VIII, IX и X столѣтия пълна е съ безпѣтни дѣла и съ скандали. Следъ смърть-та на папа Павла I, който стѣпилъ на престола въ 757 год., Непийския херцогъ принуди епископи-тѣ да избератъ Константина за папа. Въ 758 год. това избиране се прогласи за незаконно. Стефанъ IV стана папа, а на Константина извадихъ очи-тѣ. На епископъ Теодора, единъ отъ негови-тѣ (константинови) хора, отсѣкахъ езика, послѣ го затвориха въ тѣмница, дѣто и умрѣ. Въ 795 год. братовчеди-тѣ на умрѣлия папа Адрияна уловиха негова наследникъ Лѣва III, затворихъ го въ най-близна-та черкова и искаха да му извадятъ очи-тѣ, ала тозъ часъ влѣзоха въ черкова-та привър-